

Dragi copii,

**Cartea aceasta, dragi copii,
Nu e despre jucării,
E o carte despre viață
Ce prin povestiri ne învață
Cum să ne purtăm frumos,
Să fim dreți și de folos,
Sinceri, harnici, curajoși,
Generoși, calmi, curioși...
Însă, ca să reușiți,
Cu Pot să vă împrieteniți
Și mereu, să nu uitați,
Pe Nu Pot să-l alungați!**

Profesor pentru învățământ preșcolar
Tatiana Tapalagă

CAPRA NEMULȚUMITĂ

A fost odată o capră neastâmpărată și, cum asta parcă nu ar fi fost îndeajuns, mai era și mereu nemulțumită. Motive de nemulțumire, eu zic că n-ar fi avut, căci locuia împreună cu o oaie în curtea unui gospodar care se îngrijea să nu le lipsească nimic. Bun om era gospodarul, bun ca pâinea caldă! Nevasta îi murise, iar el se îngrijea acum de cele două animale ca de copiii lui. De cum se iveau zorile omul le slobozea din țarc și în timp ce le pieptăna, curățându-le de paie, le îndemna să servească micul dejun dintr-o tigaie. Apoi erau invitate în livada din spate unde aveau din belșug iarbă proaspătă, apă și umbră pe săturate.

Capra mânca ce mânca, apoi, slobodă la gură cum era, zi de zi se văicărea:

- Eu m-am săturat, omul acesta mereu ne-a exploatat! Laptele ni-l bea, lâna și părul de pe noi le folosește cum vrea, eu fug surată, m-am săturat de ființa asta ingrătă!

- Parcă ai avea ceață pe creier, căpriță! Ți s-a urât cu binele? Rău ai să sfârșești! Unde vrei să pleci?

- Nu mă las exploatată, plec îndată!

- Omul ne dă de toate, îi dăm și noi lână, lapte. Eu nu mă simt exploatată. Fă cum te taie capul, surată!

Cu nasul în vânt, capra își ia avânt, sare peste porțiță și al ei e drumul!

- Înapoi, neastâmpărato, moș Toader o să fie tare supărat! Unde ai plecat? strigă nepoții moșului, oprindu-se nedumeriți din joacă. Și cum capra se încăpățâna să-și vadă de drum, micuții au început să arunce cu pietre, doar - doar o vor întoarce din drum. Dar n-a fost așa. Capra a primit piatră după piatră și a rămas neînduplecată.

- obraznicilor! behăie capra. Scap eu de tot neamul omenesc, sus pe munte mă opresc!

Zis și făcut. Pe drum pericole multe că, deh, așa se întâmplă când îți bați singur cuie în talpă. La o cotitură și-a prins piciorul într-o crăpătură. Tot behăind după ajutor a nimerit în mâinile unui trecător. Omul a ajutat-o, da, fiind unul dintre aceia care așteaptă răsplată imediată, a dus-o acasă, a legat-o, apoi i-a poruncit:

- Să dai cât mai mult lapte, ai auzit?

- Ia uite cu cine m-am pricopsit! Mai întâi, dă-mi de mâncare, om afurisit! Țipă capra lovindu-l cu picioarele în spinare.

Omul se înfurie și-o altoiește cu un clește. Cleștele, fiind scos din foc, i-a ars părul pe loc. După cinci zile de chin și tortură, în care n-a pus nimic în gură, capra a ros funia și cu ultimele puteri a sărit gardul. Cu chiu, cu vai a ajuns la poalele muntelui. Aici, iarbă proaspătă, apă de izvor și somn odihnitor. Când se trezește, capra face ochii roată și își zice:

- Aici aș vrea eu să trăiesc și tot aici să mor, locul acesta e încântător!

Să mori, ai zis? Dorința îți e îndeplinită. Uite, un lup te pândește, domniță.

- Ești frumoasă ca o floare! Vrei să mergem la plimbare?

Capra, care nu mai văzuse așa o arătare, încântată, acceptă îndată.

Lupul își aranjează părul rebel, se linge pe bot, punând la cale un complot. Deodată, urlând cu putere, își cheamă frații la ospăț. Ce dezvăț!

Simțind că-i fuge pământul de sub picioare, capra cere ajutoare. Privește la cer, și zice stingher:

- Pe moș Toader nu l-am vrut, am căzut din lac în puț! Ajutooor!

Deodată șase fiare flămânde, cu colții rânjind, fac roată, îi dau târcoale. Capra simte cum o apucă căldurile, apoi răcorile și cu inima cât un purice strigă din nou:

- Ajutooor, be-he-he, ajutoooooor!

- Poc, pooc! se aude din depărtare. Deși speriați, lupii nu se dau plecați.

- Be-he-he, ajutor!

- Poc, poc! se aude din nou.

Cine credeți că apare? Moș Toader, da, plecat în căutare după capra rătăcitoare.

Speriați, lupii dau bir cu fugiții.

A scăpat basma curată capra neastâmpărată. Încercând să dreagă busuiocul, acum nu se mai dezlipește de moș Toader care mângâind-o pe creștet îi șoptește:

- Nemulțumitului i se ia darul! Ai avut noroc cu carul!

O fi înțeles capra vorbele moșului? Eu zic că da, pentru că de atunci capră și moș împreună, caută să își facă viața mai ușoară, mai bună. Fie ca această armonie să țină o veșnicie!

CEEA CE ȚIE NU ÎȚI PLACE, ALTUIA NU FACE

Plouă, plouă cu frunze! strigă Matei lăsându-se mângâiat de frunzele galben-roșcate, ruginii, ce curg din pletele toamnei hazlii. Își ia apoi la revedere de la un stol de rândunele și de la mama sa, care, lăsându-l în curtea grădiniței, pleacă acasă.

Nu departe de Matei, căruia îi curgeau lacrimi, vreo trei, se joacă supărat alt băiat. E Nicu! Plânge după tătucu. Vai, piticu!

Fără să îi pese de supărarea lui Nicu, cât ai zice unu, doi, trei, viteazul Matei îl împinge cu tărie și îi fură o jucărie.

- E jucăria mea! țipă Nicușor.

- Acum e a mea! strigă Matei triumfător.

- Va fi a ta, dacă Nicușor renunță de bunăvoie la ea! zice doamna educatoare, supărată de așa purtare. Cere, te rog, iertare!

Matei nu vrea, scoate din buzunar o acadea, dar nu apucă să se bucure de ea. Un câțel face dreptate, i-o înhață și fuge departe.

În zadar plângi tu, Matei, căci în viață, vrei - nu vrei, plătești pentru ce ai făcut. Acum, sper că ai priceput.

Dacă vrei să crești om bun, ține minte ce îți spun: ceea ce ție nu îți place, altuia nu face!

